

ORDFÖRANDE HAR ORDET

Jag får ofta frågor om hur det gick till när Ukuleleklubben startades. Vintern 1996-97 frågade Thomas Allander Nimrod om inte han kunde fixa en ukke-grej i Göteborg. Det blev upprinnelsen till att Nimrod bildade Ukuleleklubben i januari 1997 och att slottsskogsfestivalen hade sin premiär i maj samma år. I år, 2005, är det alltså den femte gången som festivalen i Slottsskogen går av stapeln.

För att fortsätta statistiken har vi tills dags dato haft 49 klubbträffar på Ängsgården, Kustens Hus och numera Redbergsteatern. Mötet nu den 16:e mars borde alltså bli vårt 50:e klubbmöte.

Förra klubbmötet gick i glädjens tecken, mycket sång och spel gjorde alla på strålade humör. Nytt för mötet var att malajerna hade beställt färdiga ostfrallor från grannkonditoriet vilket jag tror dom flesta upplevde som helt OK. Detta testades för att försöka avlasta malajerna från lite arbetsböda.

Redbergsteatern känns kanske lite ovan för många medlemmar. Man tappar lite av den trånga, intima stämningen från Kustens Hus, men detta uppvägs av att vi har en bättre scen samt att alla kan följa det som händer på scenen. Med all sannolikhet infinner sig nog den rätta "ukkeatmosfären" så småningom.

I skrivande stund kastar jag en förströdd blick ut genom fönstret och konstaterar snabbt att solen skiner, snön ligger vit och fin, ca 12 minusgrader. Det är dags för en uppfriskande skidtur med varm choklad i ryggen. Vi ses på klubbmötet.

Lennie

Andy Eastwood-CD

Jonas Svensson låter meddela at han fortfarande har kvar några CD-skivor med Andy Eastwood.

Dels hans förra skiva med gruppen Red hot and blonde, dels hans senaste egna, Ukulele mania. 130 pengar styck.

Presenttips

Köp in några av Ukuleleklubbens CD-skiva, så får ni aldrig några "gåvoproblem". Billigt - enkelt - uppskattat!!

Tänk på..... Vi beställer in mackor efter anmälningarna, det är viktigt att alla betalar för fiket. Vi vill inte gå minus på klubbträffarna.

UKULELEKLUBBEN

Adress

Ukuleleklubben c/o
Britt-Marie Jendeby
Bergkristallgatan 4
426 51 Västra Frölunda

Postgiro:

43 832 41-9

Hemsida:

www.ukulele.nu
Red.: Christer Andersson
christer@ukulele.nu

E-post

info@ukulele.nu

Fröken Ukke

031-774 21 30

Styrelsen 2005

Ordf: Lennie Zärholm
0703 - 58 45 82

Kassör: Britt-Marie Jendeby
031 - 49 25 35

Sekr: Margareta Svensson
Ledamot: Christer Andersson
Ledamot: Ulf Leyman
Suppleant: Carina Äng

Klubbens ambassadör

Nimrod de Broen
Tel: 031 13 96 88
nimrodmusik@telia.com

Studiombud

Christel Berver
031-55 14 05

Medlemskap

220:-/år (junior 110:-)

Ukulelebladet

Utkommer 6 nummer/år
Redaktör: Ulf Leyman
ulf@ewaleyman.com
031-51 60 53

UKULELEBLADET

Ukuleleklubbens medlemstidning Mars 2005 Årgång 9

Vårens första klubbmöte - vilken härlig start!

Återigen samlas vi i Redbergsteaterns lokaler. Inte fullt hus som i november, men vilka entusiaster. Härligt spel och sång ledd av Nimrod och programrådet Brittmarie Jendeby och Pelle Matson. Carina var kvällens basist. Tufft av Pelle att inte bara vara ny medlem utan också börja sin bana i klubben med att vara med i programrådet och konferencier. Bra jobbat!

Alla artister kommer verkligen till sin rätt på denna scen. Ljudet är bra och scenen är rymlig. Kvällen bjöd inte på så många artister, men mycket duktiga. Kvällens överraskning var Bengt Witte. Bengt är en otroligt duktig vissångare, bra röst och fin gitarrist. Vi fick höra några av hans egna låtar och också en finstämd visa av Gösta Kullenberg. Hans underbara schlagerlåt Alexandra var en parodi på genren men så bra att den kunde platsat i vilken tävling som helst. Publiken jublade. Sjuksyrrorna "Kidney Beans" gjorde sin debut på öppen scen med en ukuleliserad "Kom titta över".

Bengt Witte

Kvällens längsta och varmaste applåd fick Christer Andersson, vår egen ukulelefestival-general. Han sjöng "Was a Sunny Day" till ett fantastiskt drivet ukkespel. Mycket fin, känslig sång som berörde oss alla. Grattis Christer, vi vill höra mycket mer av dig!!!

Eva Olivia

Kidney Beans

Missa nu inte att klubbträffen är på Onsdag den 16 mars. Anmäl dig nu!!

Lär känna Hans Taremark.

En vintrig vykortsdag tar jag färjan över till Öckerö för att träffa öns starke man Hans Taremark. Färden går genom "snöstänkta" kobbar och skär och jag kan bara konstatera att den inte finns många vyer som kan slå kombinationen hav och sol oavsett årstid. Resan över vattnet går snabbt och smidigt och väl på land igen så letar jag mig fram till huset på Hönö- Klåva (Klåva= klyfta). Där finner jag Hans' plats på jorden. Uppväxt och skolgång och den tidiga yrkeskarriären klarade han visserligen av "på land", närmare bestämt i Göteborg men rötterna finns sedan 1500- talet ute i kustbandet. Hans utbildade sig till kemiingenjör, gick vidare via IHM och säljkarriär till en post som rektor på Medborgarskolan. Det gav i sin tur upphov till uppdrag som VD för MIG (Markandsföreningen i Göteborg). Det ena gav det andra och någonstans på vägen "skapade han, tillsammans med en kollega, World Trade Centre. Inte nog med det utan parallellt med yrkeskarriären skapade han en politisk karriär. (forts sid 3)

Nytt på ukulelemarknaden...

Jag skrev för några år sedan i UkuleleBladet och öste galla över ukulele från Taiwan, som bäst lämpade sig till kaffeved! Dom kostade några hundra, men gick inte att stämma och klangen var bedrövlig. Dom var helt enkelt kass!

Sedan några år har det hänt stora saker på marknaden – många fler märken och modeller för oss att välja på i musikaffärerna (det märks att ukulele är hetare än nånsin!). Och tack och lov – dom bedrövliga leksaksinstrumenten har försvunnit ur marknaden! Det har kommit flera fina ukulelemodeller tillverkade i Kina – mycket prisvärda och förvånansvärt välgjorda! Dom flesta är kopior av det amerikanska märket MARTIN. Tänk bara på att MARTIN (och kopiorna) bör helst stämmas ”amerikanskt”, dvs en helton under vår stämning (g,c,e,a i stället för a,d,f#,h)! Stämmer man ändå ”uropeiskt” blir klangen ansträngd och tunn. Det tog flera år innan jag förstod mej på den annorlunda stämningen i USA. Man har helt enkelt en helt annan spelstil! – mer finstämt, mer fingerspel... Jag kallar MARTIN och liknande lite slarvigt för ”sängkammarmodeller”! Medan BRUKO - har en helt annan attack som ”skriker party”. Men jag har mer och mer börjat gilla den mörka, fylliga klangen i en ”amerikansk” ukulele... Men det innebär ett problem – det blir klart svårare att spela med varandra med olika stämning.

Ukulelemärken...

BRUKO (Tyskland) Finns i ca tio modeller – alla välgjorda och robusta. Härlig attack i anslaget (”partymaskiner”), allround-instrument. Kostar från ca 800-1.500:-
MARTIN (U.S.A) den enklaste modellen kostar ca 3.500:- på Jam. Oerhört vackra instrument. Annorlunda klang och spelstil (se ovan)! Har en fin ton även när man spelar högre upp på banden...

MAHALOU (Kina) Martin-kopia i många härliga färger. 295:-/st eller sex för 999:-
- Välgjord, prisvärd – dock lite ”instängd klang”. Perfekt nybörjarinstrument! Finns nu i fler modeller och prisklasser!

JASON (Kina) Vacker, välgjord, lättspelad Martin-kopia med fin klang. Kostar 695:-
- Gitarrens egen Kina-import

BENNETT (Indonesien) Ser mer ut som en förkrympt gitarr! Tung, klumpig med en ”spinkig” klang. Ser dock vacker och välgjord ut! Finns nu i bättre version – lättare (bättre träval!) och med större klang.

EAGLE JERKER LOUDMOUTH (Kina), 695:- eller två för 1.000:- på Jam. Första gången jag provade var jag inte imponerad - men kvalite'n har blivit klart bättre.

Lättspelade, rätt fin klang. Utseendet - lite slankare midja...

FLUKE, amerikanske ukuleleprofilen Jim Beloffs eget märke, 2.595:- på Jam. Välgjord med stor ton – men känns lite plastig och har ett udda utseende

GRETSCH, 2.995:- på Jam

TANGLEWOOD (695-1.195:-) på Jam

Sen finns det ju underbara ukulele från Hawaii (t ex KAMAKA) och mer eller mindre lyckade el-ukulele...

Kolla gärna musikaffärernas hemsidor, t ex <jam.se> eller <gitarren.se> Där finns foton och text om olika märken och modeller.

Nimrod

Eller vad sägs om kommunalråd, kommunstyrelsens ordförande och numera kommunfullmäktiges ordförande på Öckerö? Det är de sistnämnda meriterna som gjort honom till den självklara ordföranden på klubbens årsmöten. Och visst är det en njutning att följa hans effektiva mötesteknik? Sakligt, vänligt och med humor får han oss att fatta goda beslut, eller hur?

Men musiken då? Ja, grunden till hans musikintresse fick han med hjälp av en uppväxt fylld av sång och dragspelsmusik. Tack vare musikaliska föräldrar, via ett eget piano i 10-årsåldern, diverse ungdomsband under tonårstiden och slutligen filmer med Georges Formby så har musiken varit en naturlig del av hans liv.

Och här någonstans kan vi börja knyta ihop säcken till ukulelen och klubben men först måste vi gå ett litet varv tillbaka till tiden på Medborgarskolan. Vi befinner oss då i början av 80-talet. När Hans gjorde sin entré på studieförbundet så fanns nämligen Nimrod redan där som kursledare i bland annat gitarr. Bekantskapen med Nimrod var alltså redan etablerad när han småningom erbjöd kurser i Ukulelespel. Hans, som hade hittat ukulelen men ingen lärare, blev naturligtvis en av de första eleverna och redan efter den första kursen blev han rejält biten att detta magiska instrument. Det blev därför självklart att han skulle bli medlem i klubben, ett medlemskap han stortrivs med. “Finns det något som är jämlikt så är det ukuleleklubben. Alla är verkligen lika välkomna”. Orden är Hans och visst kan man hålla med?

Han själv har spelat med i ukulelebandet i flera år. Dessutom har han bidragit med att sprida intresset för instrumentet. Han har exempelvis inbjudit klubbens medlemmar att spela på Kommunfullmäktigemöten vilket genast resulterade i att öckeröborna ”blev smittade” som Hans formulerar det. Numera har Hans ett eget IT-företag där en av hans specialiteter är att bygga hemsidor men som vanligt håller han också på med musiken” vid sidan av”. Han är exempelvis en av dem som vågade anta utmaningen att gå en utvecklingskurs med nog så avancerade ackord och med en spelstil som bär ”Jonas- och-Jeanette prägel” (Ni vet vad jag menar!).

Tiden för intervjun närmade sig sitt slut men på återresan över vinterkallt vatten fick jag tid att återigen reflektera över ukuleleklubbens själ. Vi vet ju så lite om varandra från början, bygger upp vår gemenskap och tillit med hjälp av ett litet instrument och känner en så självklar samhörighet att frågor kring ”vem är du? kommer som nummer två. Det känns då så avspänt och prestigelöst att ställa frågor till en klubbmedlem att man hela tiden får en känsla av att det är en gammal bekant som sitter där. Därför blir man så förvånad över allt man får reda på som man inte har en aning om och man slås av vilka otroliga förmågor det finns i klubben, på alla plan. Vi utgör ju ett minisamhälle vad gäller yrke, utbildning kön, nationalitet och politiska riktningar och det är så spännande.

Tack Hans för att vi fick lära känna just dig!

Christel Berver

